

УДК 7.05:7.012

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/98-1-31>

Наталія КУБРИШ,

orcid.org/0000-0002-9441-214X

кандидат мистецтвознавства,

доцент кафедри рисунка, живопису та архітектурної графіки

Одеської державної академії будівництва та архітектури

(м. Одеса, Україна) *kubrish72@gmail.com*

Оксана ПЕРЕПЕЛИЦЯ,

orcid.org/0000-0001-7776-0516

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри рисунку, живопису та архітектурної графіки

Одеської державної академії будівництва та архітектури

(м. Одеса, Україна) *perepelytsiaokvl@odaba.edu.ua*

Олег НЕДОШИТКО,

orcid.org/0000-0001-9430-9954

старший викладач кафедри рисунку, живопису та архітектурної графіки

Одеської державної академії будівництва та архітектури

(м. Одеса, Україна) *nedoshytko@odaba.edu.ua*

ДЕКОРАТИВНА ПЛАСТИКА ЯК ЗАСІБ ФОРМОУТВОРЕННЯ ТА ХУДОЖНЬО-ОБРАЗНОЇ ВИРАЗНОСТІ В СУЧАСНОМУ ДИЗАЙНІ

Статтю присвячено дослідженню впливу декоративної пластики на формоутворення та естетичні характеристики сучасного дизайну та архітектури. Розглянуто трансформації предметного та архітектурного середовища, зумовлені процесами цифровізації та стандартизації візуальних рішень, що спричиняють зниження рівня культурної ідентичності дизайн-об'єктів. Проаналізовано наукові підходи до вивчення декоративної пластики у зв'язку з художніми традиціями, ремісничими практиками та сучасними технологіями формоутворення. Показано, що декоративна пластика як різновид декоративного мистецтва забезпечує організацію об'ємно-просторових характеристик форми та впливає на композиційну і стилістичну цілісність дизайн-об'єктів. Висвітлено основні функції декоративної пластики: естетичну, формотворчу, культурну та комунікативну. Наголошено, що інтерпретація художніх традицій у сучасному дизайні, зокрема в декоративній пластиці, сприяє збереженню образно-символічного змісту та формуванню національної ідентичності. Доведено, що декоративна пластика є носієм культурних традицій і засобом художньої виразності в предметному та архітектурному середовищі. Визначено сучасні тенденції її розвитку, пов'язані з поєднанням традиційних і цифрових технологій, зокрема 3D-друку, штучного інтелекту та цифрового моделювання. Показано, що інтеграція традиційних художніх принципів із цифровими методами проєктування та адитивними технологіями розширює інструментарій формоутворення та сприяє оновленню пластичної мови дизайну. Особливу увагу приділено значенню тактильних властивостей матеріалу та ролі перцептивних механізмів у формуванні естетичного досвіду людини. Підкреслено значення пластичного мислення дизайнера як основи створення цілісних художньо-композиційних рішень. Доведено, що декоративна пластика є важливим засобом організації предметного та архітектурного середовища, оскільки формує його художню виразність, конструктивну та стилістичну цілісність, функціональну доцільність і культурно-семантичне наповнення.

Ключові слова: мистецтво; декоративна пластика; форма; інновації; традиція; дизайн.

Natalia KUBRYSH,
 orcid.org/0000-0002-9441-214X
 Candidate of Art Criticism (PhD in Art Criticism),
 Associate Professor at the Department of Drawing, Painting and Architecture
 Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture
 (Odessa, Ukraine) kubrsih72@gmail.com

Oksana PERPELYTSIA,
 orcid.org/0000-0001-7776-0516
 Candidate of Pedagogical Sciences,
 Associate Professor at the Department of Drawing, Painting and Architectural Graphics
 Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture
 (Odesa, Ukraine) perepelytsiaokvl@odaba.edu.ua

Oleh NEDOSHYTKO,
 orcid.org/0000-0001-9430-9954
 Senior Lecturer at the Department of Drawing, Painting and Architecture
 Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture
 (Odessa, Ukraine) nedoshytko@odaba.edu.ua

DECORATIVE PLASTIC ARTS AS A MEANS OF FORM-MAKING AND ARTISTIC-IMAGERY EXPRESSIVENESS IN CONTEMPORARY DESIGN

The article is devoted to the study of the influence of decorative plasticity on the processes of form formation and the aesthetic characteristics of contemporary design. It examines transformations of the object and architectural environment driven by digitalization and the standardization of visual solutions, processes that contribute to the erosion of cultural identity in design objects. Scholarly approaches to the study of decorative plastic arts are analyzed in relation to traditional art, craft practices, and contemporary form-generation technologies. It is demonstrated that decorative plastic arts, as a branch of decorative art, organize volumetric and spatial characteristics of form and significantly influence the compositional and stylistic integrity of design objects. The principal functions of decorative plastic arts are identified as aesthetic, formative, cultural, and communicative. It is emphasized that the interpretation of artistic traditions in contemporary design, particularly within decorative plastic arts, supports the preservation of figurative-symbolic content and the reinforcement of national identity. Decorative plastic arts are defined as a carrier of cultural traditions and a means of artistic expression within object and architectural environments. Current development trends are outlined, characterized by the integration of traditional and digital technologies, including 3D printing, artificial intelligence, and digital modeling. The synthesis of traditional artistic principles with digital design methods and additive technologies is shown to expand the toolkit of form-generation and to renew the plastic language of design. Particular attention is given to the role of material tactility and perceptual mechanisms in shaping aesthetic experience. The significance of designers' plastic thinking is highlighted as a foundation for achieving coherent compositional solutions. Overall, decorative plastic arts are shown to be a crucial instrument in structuring object and architectural environments, determining their artistic expressiveness, structural wholeness, functional adequacy, and cultural-semantic depth.

Key words: art; decorative plastic arts; form; innovation; tradition; design.

Постановка проблеми. Сучасний дизайн формується під впливом складних соціокультурних, технологічних і художніх процесів, у яких особливого значення набуває проблема узгодження інновацій із збереженням культурної ідентичності. У цьому контексті прояви культурного космополітизму нерідко спричиняють розмивання національної художньої специфіки, що позначається на уніфікації образно-пластичних рішень (Гоцалюк, 2022: 231). Р. Шмагало наголошує, що сучасні процеси в дизайні характеризуються напругою між тенденціями уніфікації та прагненням до збереження історично сформованих художніх систем та традицій (Шмагало, 2023: 155). Розвиток тех-

нологій репродукування й серійного виробництва відкриває нові можливості для унікальності та художньої неповторності ручної праці, водночас ставлячи під загрозу унікальність і художню неповторність ручної праці (Vasylieva & Kolosnichenko, 2024: 120). Перевага цифрових методів проектування та зростання рівня уніфікації візуальних рішень призводить до нівелювання індивідуальних характеристик формування. У цьому контексті актуалізується потреба у відновленні пластичної виразності предметної форми як носія культурних змістів і художнього змісту. А. Гоцалюк зазначає, що технологічні рішення підвищують комфорт повсякденного життя, водночас трансформують

просторове сприйняття та спричиняють віддалення від традиційних ціннісних орієнтирів, що зумовлює формування нових моделей просторового мислення у дизайн-проектванні (Гоцалюк, 2022: 229). У межах цього процесу поєднання традиційних художніх принципів з інноваційними підходами розглядається як один із перспективних напрямів розвитку декоративної практики (Гоцалюк, 2022: 229).

Традиційні мотиви, адаптуючись до сучасного контексту, не тільки зберігають свою культурну цінність, а й відкривають нові можливості для формування ідентичності, комунікації та творчого вираження в дизайні (Petrova & Pererva, 2025: 61). Водночас Ю. Роїк наголошує на недостатньому рівні опанування механізмів переосмислення художніх традицій. Проблема виникає в низькій спроможності сучасних митців інтерпретувати традицію як ресурс формотворення, що ускладнює розвиток декоративної пластики в контексті розвитку сучасного дизайну (Роїк, 2022: 146). Застосування різноманітних технік декорування, матеріалів і ремісничих практик, а також залучення народних майстрів підсилює культурну виразність об'єктів дизайну та сприяє їх ідентифікації в предметному та архітектурному середовищі (Vasylieva & Kolosnichenko, 2024: 120). Орієнтація на традиційні формотворчі та декоративні принципи дозволяє створювати конкурентоспроможні дизайн-продукти з чітко визначеною культурною специфікою (Vasylieva & Kolosnichenko, 2024: 117).

Отже, в умовах технологічного розвитку та цифрової уніфікації процесів дизайну декоративна пластика постає як засіб подолання стандартизації, поєднуючи сучасні технології з актуалізацією матеріальності, пластичної виразності, тактильних якостей і традиційного художнього ремесла. У межах певної проблематики це мистецтво виступає не лише як елемент оздоблення, а як повноцінний чинник формоутворення в сучасному дизайні, що забезпечує художньо-естетичні якості об'єктів та їх змістову насиченість.

Аналіз досліджень. У сучасному науковому дискурсі декоративна пластика розглядається як невід'ємна складова декоративного мистецтва та процесів формотворення у дизайні. Проблематика народного декоративного мистецтва, його формально-стильових особливостей та процесів взаємодії з іншими видами художньої практики в контексті дизайну висвітлюються в роботах Н. Урсу, А. Цини, В. Даниленка, Н. Усенко. Дослідження О. Міщенко, І. Гуржій, О. Власюк, Ю. Полтавської, Т. Зіненко та ін. зосереджені на транс-

формації традиційних орнаментальних систем і ремісничих технік, у межах яких народні художні традиції стають джерелом пластичних інтерпретацій і композиційних експериментів у практиці сучасних митців. Наукові праці А. Руденченка та Н. Прохорової засвідчують, що синтез декоративних і пластичних властивостей виробів формує цілісну художню мову, в якій поєднуються народні традиції та тенденціями європейського мистецтва. Така взаємодія постає як механізм узгодження місцевих художніх практик із європейським мистецтвом і водночас як чинник формування професійного дизайнерського мислення (Rudenchenko & Prokhorova, 2023).

Сідорова О. та Сідорова М.-Ю. розглядають декоративну пластику фасадів історичної забудови як важливий чинник формування художньої цілісності міського середовища, підкреслюючи її роль у збереженні композиційної виразності та культурної ідентичності архітектурного простору (Сідорова, 2019). Дослідження Ю. Роїк та О. Оверчук акцентують значення декоративно-прикладного мистецтва у формуванні професійних компетентностей у сфері етнодизайну, зокрема через засвоєння історично сформованих художніх принципів формоутворення та декорування, що забезпечує створення художньо виразних дизайн-об'єктів із чітко окресленою культурною ідентичністю (Ровчук, Оверчук, 2022). У наукових розвідках В. Савченко, А. Дяченко та А. Григоренко декоративно-ужиткове мистецтво розглядається як носій історичної пам'яті та важливий чинник формування предметно-просторового середовища, насиченого національно-культурними змістом. А. Дяченко (2024) акцентує увагу на соціокультурному аспекті, в межах якого декоративне мистецтво виходить за межі утилітарного призначення й набуває виразного комунікативно-символічного характеру (Дяченко, 2024). У науковій праці А. Гоцалюк підкреслюється, що декоративна пластика визначає не лише художньо-естетичні особливості форми об'єктів дизайну, а й формує їхнє змістовне навантаження та потенціал комунікативної взаємодії (Гоцалюк, 2022). Р. Михайлова та Ю. Плісюк аналізує впровадження українсько-етнічних мотивів у проектування сучасного готельного інтер'єру, акцентуючи увагу на національному характері та особливостях художньо-стильової трансформації (Михайлова, Плісюк, 2019). В. Праслова розглядає створення художніх об'єктів у міському просторі як чинник формування сучасного урбаністичного середовища, наголошуючи на їхній здатності трансформувати просторову організацію та забезпечувати композиційно-візуальну ціліс-

ність архітектурного простору. (Праслова, 2025). У статті І. Петрової та В. Перерві (2025) показано, що звернення до традиційних орнаментальних мотивів сприяє збереженню культурної спадщини та водночас забезпечує взаємодію із сучасною аудиторією (Petrova & Pererva, 2025). Хоча акцент зроблено на орнаменті, отримані результати в результаті стосуються декоративної пластики, оскільки йдеться мова про переосмислення художньої форми та її адаптацію до сучасного простору життєдіяльності людини.

Важливе місце займає міждисциплінарний підхід, що базується на мистецтвознавчому, архітектурному та технологічному аспектах дослідження. Г. Тобілевич аналізує досвід застосування декоративної скульптурної пластики в міському середовищі зарубіжних країн, розкриваючи особливості її взаємодії з архітектурною структурою міста (Тобілевич, 2014). У статті В. Харіша нейроекстетика розглядається як міждисциплінарний підхід, що поєднує когнітивні механізми сприйняття з аналізом візуальних характеристик цифрового середовища та їх впливом на естетичну оцінку та взаємодію користувачів з дизайн-рішеннями (Harish, 2025).

Декоративна пластика в зарубіжних наукових працях аналізується в контексті цифрового формотворення та застосування сучасних технологій. А. Санс-Ернандес та І. Коваледа трактують мистецтво як комунікативну систему художньої взаємодії, що не зводиться лише до художнього самовираження і функціонує як механізм інтеграції творчих практик у проблематику сталого розвитку (Sanz-Hernández & Covaleda, 2021). У дослідженнях А. Сміта, С. Менона, П. Мазерсілла та В. Бове, доведено, що генеративні цифрові інструменти впливають на процес створення пластичних форм і сприяють виникненню нових творчих рішень (Smith et al., 2023; Menon, 2023; Mothersill & Vove, 2017). Подібні висновки простежуються у наукових роботах О. Будзик, Р. Бертолі та Е. Сміт, де підкреслюється, що цифрове моделювання дає можливість варіювати форму й матеріал без втрати індивідуального художнього характеру виробу (Будзик, 2021; Bertoli, 2026; Smith, 2023). У статті Р. Бардалая та співавт. зроблено акцент на розробці підходу до аналізу зв'язку між матеріальною структурою, тактильним досвідом і емоційними реакціями у сфері текстильного дизайну, де дотик розглядається як важливий чинник формування чуттєвого та естетичного сприйняття матеріалу (Bardalai et al, 2022).

Zhang і Shen (2024) розкривають інтеграцію принципів сталого розвитку та технологічних

рішень як концептуальну основу сучасного художньо-проектного мислення, що зумовлює появу нових підходів до формування візуально-матеріальних структур у дизайні. Дослідження Ян Сю демонструє, що звернення до традиційних декоративних мотивів у сучасному архітектурному дизайні сприяє збереженню культурної спадщини (Ху, 2023). Загалом ці підходи відображають тенденцію до інтеграції народних традицій і ремісничих практик із новітніми технологіями, що визначає декоративну пластику як засіб формування гармонійного предметного та архітектурного середовища.

Аналіз наукових джерел свідчить, що проблематика декоративної пластики в контексті сучасного дизайну досі висвітлена неповною мірою.

Мета дослідження – проаналізувати вплив декоративної пластики на процеси художнього формоутворення та естетику дизайну, а також визначити її роль у формуванні предметного й архітектурного середовища.

Виклад основного матеріалу. Декоративна пластика належить до декоративного мистецтва та становить один із його різновидів, пов'язаних із об'ємно-пластичною організацією художнього образу в архітектурному та предметному середовищі. Декоративне мистецтво формує естетику повсюдності, де реальні форми узагальнюються та набувають символічного змісту, що відображаючи соціокультурні процеси й ціннісні орієнтири (Цина, 2020: 155). Водночас зазначений вид мистецтва зберігає культурну ідентичність та адаптується до сучасних дизайнерських потреб, підкреслюючи значущість традицій у сучасному культурному просторі (Дяченко, 2024: 90). Характерною ознакою декоративної пластики є формування об'ємно-просторових структур, у яких художня виразність зумовлюється взаємодією конструкції, площини, матеріалу, пропорційних співвідношень і фактури поверхні. Такі форми інтегруються в архітектурне та предметне середовище, впливаючи на формування композиційної структури та цілісності візуального сприйняття. У цьому аспекті декоративна пластика є засобом художньої організації предметного та архітектурного середовища, а також формування його стилістичної цілісності й художньо-естетичних якостей.

У працях О. Сідорової, Л. Кукіль, І. Гуржій, А. Святненко, Г. Івашківа, Ю. Романенкової, А. Гоцалюк та О. Плохи декоративна пластика визначається як об'ємна система художньої організації простору, що охоплює архітектурно-декоративні елементи, меблеві форми та декоративну

скульптуру. Підкреслюється значення матеріалів, техніка і прийомів формотворення, які забезпечують виразність фактури, об'єму та композиційної структури виробів. Проте проблемним залишається в мистецтвознавстві чітке визначення поняття «декоративна пластика», що ускладнює його концептуальне осмислення та теоретичне узагальнення. Як зазначає Р. Шмагало, що недосконалість мистецтвознавчої термінології призводить до її фрагментарності та уніфікації, що звужує аналітичні можливості дослідження декоративного мистецтва (Шмагало, 2023:161). Відтак актуалізується потреба у формуванні чітко структурованого термінологічного апарату, а також стає необхідністю опанування європейського досвіду з його подальшими критичними переосмисленнями та адаптацією до самодостатньої системи національної термінології (Шмагало, 2023: 156).

У європейській теоретичній традиції пластичні мистецтва розглядаються вид мистецтва, у якому художнє формоутворення реалізується в тривимірному просторі через взаємодію матеріально-пластичного та образно-змістового аспектів. У давньогрецькій мові прикметник *πλαστικός* позначав «той, що має форму» або пов'язаний із формотворенням. У текстах Аристотеля та Платона цей термін застосовувався для позначення «пластичних мистецтв» як видів діяльності, пов'язаних із моделюванням матеріалів. Дієслово *πλασσω* мало більше значення — від фізичного ліплення до «створення» або «уявного конструювання» (Białkowski, 2020: 33). У дослідженнях Н. Рублевської декоративна пластика української традиції розглядається як система форм, що втілюють культурні коди та естетичні цінності. Сучасна інтерпретація через стилізацію забезпечує оновлення образної мови дизайну та формування нових візуальних рішень із збереженням культурної ідентичності (Рублевська, 2025).

У теорії декоративного мистецтва виокремлюють основні функції декоративної пластики: естетичну, формотворчу, культурну та комунікативну, які в сукупності доповнюють її роль у формуванні.

Естетична функція декоративної пластики в сучасному дизайні полягає у формуванні цілісної художньо-композиційної структури об'єкта та впорядкуванні його візуально-пластичного сприйняття. Рельєф, фактура й об'єм у пластичному моделюванні формуються на основі організації композиційного ритму та пропорційних співвідношень елементів, художньо-естетичної та пластичної виразності, які забезпечують образно-стилістичну цілісність виробу або архітектурної площини. Важлива роль грає світлотіньове моде-

лювання форми, що розкриває глибинні характеристики рельєфу та підсилює виразність поверхні. У предметному дизайні художній ефект значною мірою визначається роботою з матеріальною фактурою, особливо в кераміці, де рельєф і текстура стають основними засобами формування художнього образу та визначають художньо-естетичні якості виробу. Рельєфний декор у просторі інтер'єру виконує функцію композиційних акцентів і бере участь у художньо-конструктивній організації площини. У дизайні меблів пластична виразність визначається конструкцією виробу та узгодженістю його конструктивно-композиційних елементів, що забезпечує гармонійне поєднання функціонально-утилітарних і художньо-естетичних характеристик. Важливим є забезпечення композиційної та стилістичної цілісності, в межах якої взаємодія фактури, світлотіньових ефектів, пластичного моделювання, принципів стилізації і масштабу формує образ предметного або архітектурного середовища. Отже, декоративна пластика виступає засобом гармонізації середовища, сприяючи формуванню його стилістичної, композиційної та візуальної цілісності, а також посиленню художньо-образної виразності та естетичних якостей.

Формотворча функція декоративної пластики пов'язана з організацією об'ємно-просторової структури об'єкта дизайну та визначенням його конструктивно-пластичного характеру. У межах архітектурного проєктування декоративні елементи інтегруються в конструктивну систему, впливаючи на ритміку фасадів, пластику поверхонь і композиційну логіку споруди. Рельєфне опрацювання площин і моделювання конструктивних елементів формують художньо-конструктивний образ архітектури, де функція й естетика перебувають у тісному взаємозв'язку. Декоративне рельєфне оздоблення на фасадах будівель значно збагачують виразність архітектурних форм. Декоративні елементи архітектурних деталей (зокрема сходів, поручнів, освітлювальних приладів, карнизів, пілястр, наличників, карнизів, фронтонів тощо) поєднують функціональні та художні властивості, формують композиційні акценти та підкреслюють художньо-естетичні та конструктивно-пластичні якості образу будівлі або простору. Показовим прикладом є проєкт «V&A Dundee» архітектора Кенго Кума (2018, Kengo Kuma & Associates), у якому формотворчий потенціал декоративної пластики реалізовано через багатопланову систему бетонних панелей із варіативною глибиною та ритмом стиків. Така організація конструктивних архітектурних елементів формує

виразну пластичну та рельєфну поверхню. Фасад при цьому сприймається як пластично організований об'єм, що змінює візуальне сприйняття від характеру освітлення та точки зору глядача (Jiang, 2022).

У предметному дизайні формотворчий аспект проявляється у створенні об'єктів із цілісною пластичною структурою, у межах якої форма узгоджується з ергономічними вимогами та композиційною логікою. В інтер'єрі декоративні рельєфи виконують роль засобу структурування простору та формування акцентних зон без додаткових елементів декору. Дослідження А. Дяченко підкреслює, що ключовими характеристиками українського формотворення є традиційність, використання природних матеріалів та значення ручної праці як фактору художньої унікальності (Дяченко, 2023: 89). У сучасному дизайні практика простежується тенденція інтеграції традиційних ручних технік із інноваційними технологіями, що визначає декоративну пластику як засіб оновлення образно-пластичної мови дизайну. Збереження художніх народних традицій простежується в косівській кераміці, де поєднуються традиційні технологічні прийоми, поліхромна система декорування та орнаментальні структури, що відображають місцевий культурний код і закріплюють регіональну художню ідентичність. Сучасні майстри активно інтерпретують традиційні мотиви, розширюючи пластичні можливості матеріалу та формотворення (Молинь, 2023: 400). Р. Михайлова, зазначає, що звернення до художньо-матеріальної традиції як основи стилізації етнотрансформованого дизайну сприяє формуванню національно-культурної ідентичності в дизайні сучасного архітектурного середовища (Михайлова, 2019: 64).

Культурна функція декоративної пластики пов'язана зі збереженням та переосмисленням художніх традицій. У проектуванні предметного та архітектурного середовища часто використовуються мотиви народного мистецтва (кераміки, різьблення, текстилю тощо), проте у трансформованому вигляді, адаптованому до вимог сучасного декоративного мистецтва та дизайну. У цьому контексті декоративна пластика виходить за межі орнаментального декорування та набуває концептуального значення як носій культурної пам'яті та засіб художньої комунікації. Пластичні форми фіксують регіональні особливості, історично сформовані художні принципи, естетичні уподобання, культурні коди. Характерним прикладом є кераміка Жовкви та Глинська, що сформувалася на перетині місцевих художніх традицій і впливів провідних європейських керамічних осередків.

Декоративна пластика виступає як чинник формування образної виразності і водночас як механізм адаптації зовнішніх впливів до місцевої художньої системи (Руденченко, 2023: 211).

Вагоме значення мають традиції архітектурного декору, де рельєф виступає носієм культурних кодів і семіотичних значень та є чинником формування національної ідентичності. Як зазначає Ян Сю, інтеграція традиційних мотивів у сучасне проектування сприяє досягненню естетичної цілісності архітектурного середовища та підсилює його культурну ідентичність (Ху, 2023: 71). Традиційні мотиви, зокрема форми даху, прорізи вікон і дверей, декоративна пластика та принципи садово-паркового планування, через переосмислення набувають сучасного дизайнерського звучання, зберігаючи культурні традиції та збагачуючи сучасну архітектуру (Wei, 2024: 3). Одним із виявів особливостей декоративної пластики в архітектурному оздобленні виступають маскарони. Наприклад, у декорі Львова ХІХ – початку ХХ ст. цей різновид пластичного мистецтва сформувався під впливом загальноєвропейських художніх тенденцій і традицій віденської архітектурної школи. В образно-пластичному вирішенні маскаронів органічно поєднуються місцеві художні традиції та індивідуалізовані антропоморфні зображення львівських міщан і домовласників. Така персоніфікація фасадного декору продовжує художнє формування архітектурного образу міста, закладене ще в ХVІ – початку ХVІІ ст. (Кукіль, 2020: 78–79).

У сучасному дизайні застосування традиційних формотворчих принципів виходить за межі локального цитування та перетворюється на інструмент інтерпретації культурної спадщини в нових контекстах (Міхайлова, 2019: 60-61). Такий підхід розширює можливості інтерпретації традиції як джерела інноваційних рішень і сприяє інтеграції культурної пам'яті в сучасне середовище (Menon, 2023: 86). Роль декоративної пластики як носія культурних традицій підсилює художньо-образну та концептуальну цінність архітектурних і дизайнерських проєктів (Vasylieva & Kolosnichenko, 2024: 120)

Комунікативна функція декоративної пластики реалізується через візуальне відтворення культурно-символічних кодів та естетичних значень у просторово-композиційній структурі предметно-просторового середовища. А. Санс-Ернандес та І. Коваледа розглядають мистецтво дизайну як форму художньої комунікації, що виходить за межі самовираження та функціонує як інструмент інтеграції творчих практик в освітні стратегії ста-

лого розвитку. Пластична форма, об'єм і фактура визначають характер візуального та просторового сприйняття предметного середовища, впливають на композиційну організацію простору та способи взаємодії людини з ним (Sanz-Hernández & Covaleda, 2021). Згідно з Л. Чжан та Т. Шен, сучасна декоративна пластика інтегрує культурні традиції, художньо-естетичні принципи, технологічні інновації та принципи сталого розвитку, формуючи нову парадигму дизайнерського мислення. У процесі художньо-проектної діяльності соціальні та екологічні проблеми набувають візуально-пластичного втілення, завдяки чому складні концепції стають доступними для сприйняття різними соціальними групами (Zhang & Shen, 2024: 17). Через художньо-пластичну діяльність актуалізуються соціокультурні цінності: інклюзивність, екологічна відповідальність, гендерна рівність і соціальна справедливість, які набувають матеріального вираження у предметно-просторових структурах середовища (Дяченко, 2024: 142).

Пластичне мислення є важливим елементом професійної компетентності дизайнера, що базується на розумінні об'ємно-просторових характеристик форми, пропорцій, ритмічних співвідношень, маси та композиції. Для дизайнерів вивчення декоративної пластики – це не лише досвід сприйняття традиційного мистецтва, а й розвиток композиційного мислення (Рублевська Н). Як зазначає А. Дяченко, розуміння матеріальності форми є необхідною умовою створення гармонійного дизайнерського рішення (Дяченко, 2024: 142). Декоративна пластика в цьому процесі виступає практичним середовищем формування такого типу мислення, оскільки передбачає безпосередню взаємодію з матеріалом як носієм пластичного потенціалу. Ю. Чжан підкреслює, що інтеграція пластичного та абстрактного мислення із сучасними технологіями сприяє адаптації декоративного мистецтва до естетичних і функціональних потреб сучасності, водночас забезпечуючи переосмислення й актуалізацію традиційних архітектурно-декоративних форм (Zhang Y, 2023: 70).

Суттєву роль відіграє тактильне сприйняття поверхні, яке впливає на емоційну реакцію користувача, оскільки сенсорні характеристики матеріалу залучають механізми естетичного оцінювання та формування образного враження (Bardalai & Underwood, 2022). Знання закономірностей перцепції дозволяє оптимізувати об'ємно-пластичні рішення, посилюючи їхню здатність формувати естетичний досвід і просторову гармонію (Harish, 2025). Опанування традиційних технік, матеріалів, орнаментальних систем і колористичних

принципів формує професійний рівень мислення та розширює інструментарій формотворення, забезпечуючи адекватну реалізацію авторських концепцій у сучасному дизайні (Роїк, 2022: 150). Рельєф, пластика об'єму, фактура матеріалу, колір є важливими засобами художньої виразності й стилізації. Завдяки прийомам стилізації декоративна пластика формує візуальне середовище, в якому інтегруються культурні коди та сучасні методи формоутворення. Така практика потребує розвиненого художнього мислення та розуміння знакової природи форми як носія культурної інформації, що забезпечує зв'язок між традицією та сучасністю (Рублевська, 2025).

Технології суттєво розширюють формотворчий потенціал декоративної пластики. Використання цифрового моделювання, параметричних алгоритмів і технологій 3D-друку відкриває можливості створення складних просторових структур, неможливих у традиційних техніках. Інтеграція цифрових технологій у процес формоутворення сприяє появі нових типів пластичної організації форми. У дослідженні С. Менон підкреслюється, що концепція сталого розвитку передбачає поєднання економічних, соціальних і культурних цінностей як основи підвищення якості середовища. В архітектурно-дизайнерській практиці це реалізується через інтеграцію традиційних декоративних мотивів у просторові структури із застосуванням цифрових технологій, зокрема 3D-моделювання. Такий підхід забезпечує збереження культурної спадщини, формування виразної естетики середовища та розвиток сучасних художньо-дизайнерських практик (Menon, 2023: 79–80).

У сучасних декоративних практиках формується новий тип творчої діяльності, пов'язаний із діяльністю так званих «техно-ремісників», які поєднують інструменти штучного інтелекту, цифрового моделювання, технології 3D-друку та традиційні ручні техніки. Це сприяє появі експериментальних методів формоутворення та розширює межі художньо-пластичного мислення. Використання сучасних матеріалів, зокрема полімерів і композитів, посилює варіативність об'ємно-просторових і пластичних рішень. Технології 3D-друку забезпечують високу точність відтворення складних пластичних структур і відкривають можливості їх застосування в реставраційній та реконструктивній практиці декоративної пластики (Будзик, 2025). У цьому ж контексті дослідження А. Сміт доводить, що генеративні моделі візуалізації ідей активізують інноваційні підходи до проектування, дозволяючи поєднувати традиційне пластичне моделювання з цифровими алгоритмами формот-

ворення (Smith, 2023). Показовою є концепція «Craft is a verb», яка акцентує активну роль автора у процесі творення та збереження індивідуального художнього почерку й культурного коду пластичних форм (Bertoli, 2026). Інтеграція традиційних художніх прийомів і практик із цифровими технологіями розширює можливості декоративної пластики як експериментального поля формотворення та генерації нових рішень у дизайні, образотворчому мистецтві та архітектурі.

Висновки. Сучасні мистецтвознавчі підходи дозволяють розглядати декоративну пластику як один із вагомих засобів формоутворення в дизайні, що визначає стилістичну цілісність об'ємно-просторової організації та посилює виразність художнього образу. Естетичний потенціал декоративної пластики реалізується через матеріал, рельєф, фактуру, ритм, колір, що забезпечують композиційну узгодженість та гармонійне сприйняття. Формотворча функція пов'язана із єдністю конструкції та пластичного рішення, де декоративні елементи формують художньо-естетичну виразність та стилістичну цілісність об'єктів дизайну. Культурне значення декоративної розкривається в осмисленні традиційних художніх форм та їх інтеграцію в сучасне середовище, що сприяє збереженню образно-символічних значень і формуванню характерних особливостей предметно-просторового середовища. Звернення

до культурної спадщини набуває характеру творчої інтерпретації, а не буквального копіювання, що відповідає актуальним тенденціям сучасного дизайну. Комунікативна функція декоративної пластики полягає у здатності формувати культурні коди та передавати художній зміст через пластичну організацію форми, що забезпечує взаємодію між об'єктом, просторовим середовищем і сприйняттям людини.

Пластичне мислення дизайнера, що ґрунтується на розумінні матеріальності, пластики форми, пропорційних співвідношень і конструктивних принципів, забезпечує цілеспрямоване формування об'ємно-просторової структури та досягнення композиційної цілісності дизайноб'єкта. Сенсорне сприйняття матеріалу, зокрема тактильні характеристики поверхні, впливає на емоційно-естетичну реакцію та формування художнього образу. Розуміння закономірностей перцепції поглиблює роботу з пластичною організацією форми та підсилює її виразність. Інноваційні технології та сучасні підходи до проектування, зокрема цифрове моделювання, параметричне формоутворення й адитивне виробництво (3D-друк), істотно розширюють пластичний потенціал дизайну. Інтеграція ручних художніх технік із цифровими інструментами зумовлює оновлення пластичної мови та методів формотворення у сучасному дизайні.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Будзик О. І., Вільгушинський Р. К., Дацюк Н. М., Лесик С. Б., Нетриб'як М. М. Реставрація архітектурної пластики: сучасні технології та їх інтеграція у навчальний процес підготовки реставраторів. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025. № 25. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.18118408>
2. Гоцалюк А. Українська декоративна майстерність в естетичних практиках сучасного дизайну. *Вісник КНУКІМ. Серія: Мистецтвознавство*. 2022. Вип. 46. С. 228–235. DOI: <https://doi.org/10.31866/2410-1176.46.2022.258800>
3. Дяченко А. Естетичні складники українського національного стилю формотворення та декорування. *Українська академія мистецтва*. 2023. Вип. 34. С. 85–91. DOI: <https://doi.org/10.32782/2411-3034-2023-34-11>
4. Дяченко А. Нівелювання гендерних стереотипів у сучасних творах декоративно-прикладного мистецтва й дизайну. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Мистецтвознавство*. 2024. Вип. 50. С. 134–144. DOI: <https://doi.org/10.31866/2410-1176.50.2024.306802>
5. Кукіль Л. Л. Антропоморфні образи маскаронів у львівській архітектурно-декоративній пластичності XIX – початку XX століття. *Art and Design*. 2020. Вип. 3. № 11. С. 78–88. DOI: <https://doi.org/10.30857/2617-0272.2020.3.6>
6. Михайлова Р. Д., Плисюк Ю. О. Українські етнічні елементи в дизайні сучасного готельного інтер'єру: витоки та особливості. *Art and Design*. 2019. Вип. 4. № 08. С. 58–67. DOI: http://dx.doi.org/10.30857/2617_0272.2019.4.5
7. Молинь В., Коник Я. Концептуальна ідея та формотворчі експерименти керамічної пластики «Косів мистецький». *Grail of Science*. 2023. Вип. 34. С. 397–402. DOI: <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.08.12.2023.90>
8. Праслова В. О. Практика формування артоб'єктів у сучасному місті. *Архітектурний вісник КНУБА*. 2025. № 34. С. 91–98. DOI: <https://doi.org/10.32347/2519-8661.2025.34.91-98/>
9. Роїк Ю., Оверчук О. Декоративно-прикладне мистецтво як підґрунтя у формуванні компетентностей з етнодизайну кераміки. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2022. Вип. 49. Т. 2. С. 145–151. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/49-2-24>
10. Рублевська Н., П'єх Р. Декоративна пластика в етнодизайні: композиція і стилізація як інструменти візуальної ідентичності. *Журнал науковий огляд*. 2025. Вип. 4. №103. DOI: [https://doi.org/10.26886/2311-4517.4\(103\)2025](https://doi.org/10.26886/2311-4517.4(103)2025)
11. Руденченко А. А., Прохорова Н. А. Вплив англійської тонкої кераміки XVIII століття на формотворення виробів Жовкви та Глинська. *Теорія та практика дизайну*. Вип. 29–30. 2023. С. 211–215. DOI: <https://doi.org/10.32782/2415-8151.2023.29-30.25>

12. Сідорова О., Сідорова М.-Ю. Збереження архітектурно-декоративної пластики фасадів історичної забудови Кінця XIX – початку XX ст. м. Києва. *Теорія та практика дизайну*. 2019. Вип. 19. С. 57–65. DOI: <https://doi.org/10.18372/2415-8151.19.14372>
13. Тобілевич Г. М. Декоративна скульптурна пластика в урбаністичному середовищі: сучасний досвід зарубіжжя. *Теорія мистецтва*. 2014. №8. С. 32–36. URL: <https://www.visnik.org.ua/pdf/v2014-08-06-tobilevich.pdf>
14. Цина А. Ю. Декоративно ужиткове мистецтво як символічний світ народної творчості. *Народне мистецтво Бойківщини: історія та сучасність: Матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції* (м. Дрогобич, 2020). Дрогобич: РВВ ДДПУ ім. Івана Франка, 2020. С. 152–158. URL: <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/16783>
15. Шмагалю Р. Образотворче, декоративне мистецтво і дизайн: актуальні питання кореляції термінології. *Вісник Львівської національної академії мистецтв*. 2023. Вип. 51. С. 155–163. DOI: <https://doi.org/10.37131/2524-0943-2023-51-15>
16. Bardalai R., Underwood J. A Tool to Explore Material-Touch-Emotions. *The Design Journal Published online: Journal of Textile Design Research and Practice*. 2022. Vol. 10. № 2. P. 141–163. DOI: <https://doi.org/10.1080/20511787.2022.2100170>
17. Bertoli R. Alcova at Heimtextil explores the impact of AI on contemporary craft. Wallpaper. *Design & Interiors*. 2026. URL: https://www.wallpaper.com/design-interiors/design-events/alcova-heimtextil-2026?utm_source=chatgpt.com
18. Białkowski Ł. Plastic arts” or “visual arts”? imaginary de-coincidence and imitation in polish art discourse after 1989. *Art Inquiry. Recherches sur les arts*. 2025. Vol. 27. P. 29–41. DOI: <https://doi.org/10.26485/AI/2025/27/2>
19. Harish V. Neuroaesthetics and the Science of Visual Experience Design Solutions Engineer. *Cornell University. Computer Science*. 2025. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2507.11599>
20. Menon S., Research on folk plastic arts in interior decoration design based on big data under the environment of sustainable development. *Journal of Contemporary Issues in Business and Government*. 2023. Vol. 29. № 1. DOI: <https://doi.org/10.47750/cibg.2023.29.01.007>
21. Mothersill P. Bove V. M. Humans, Machines and the Design Process. Exploring the Role of Computation in the Early Phases of Creation. *The Design Journal*. 2017. Vol. 20. № 1. DOI: 10.1080/14606925.2017.1352892
22. Petrova, I., Pererva, V. Transformation of traditional ornament in the context of contemporary graphic language. *Visual Culture of Ukraine*. 2025. Вип. 2. P. 57–63. DOI: <https://doi.org/10.62479/vcu.2025.02.009>
23. Sanz-Hernández A., Covaleda I. Sustainability and creativity through mail art: A case study with young artists in universities. *Journal of Cleaner Production*. 2021. Vol. 318. № 3. P. 88–102. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2021.128525>
24. Smith A. et al. Trash to Treasure: Using text-to-image models to inform the design of physical artefacts. *Cornell University. Computer Science*. 2023. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2302.00561>
25. Vasylieva K. V., Kolosnichenko O. V. Decorative Painting as a Means of Translating Cultural Semantic Narrative. *Art and Design*. 2024. Vol. 3. P. 110–120. DOI: <https://doi.org/10.30857/2617-0272.2024.3.9>
26. Wei Y. Research on the Integration of Chinese Traditional Architectural Elements in Modern. *Applied Mathematics and Nonlinear Sciences*. 2024. Vol. 9. № 1. P. 1–14. DOI: <https://doi.org/10.2478/amns-2024-1780>
27. Zhang Y. Research on the Application of Traditional Decorative Art in Modern Architectural Decoration Design. *Art and Performance Letters*. 2023. Vol. 4 № 13. P.68–72. DOI: <https://doi.org/10.23977/artpl.2023.041311>
28. Zhang L., Shen T. Integrating Sustainability into Contemporary Art and Design: An Interdisciplinary Approach. *Sustainability*. 2024. Vol. 16. № 15. P. 1–17. DOI: <https://doi.org/10.3390/su16156539>

REFERENCES

1. Budzyk, O. I., Vilhushynskyi, R. K., Datsiuk, N. M., Lesyk, S. B., & Netrybiak, M. M. (2025). Restavratsiia arkhitekturnoi plastyky: suchasni tekhnolohii ta yikh intehratsiia u navchalnyi protses pidhotovky restavroriv [Restoration of Architectural Plastic: Modern Technologies and Their Integration into the Educational Process of Restorer Training]. *Pedahohichna Akademiia: naukovy zapysky*, 25. <https://doi.org/10.5281/zenodo.18118408> [in Ukrainian].
2. Hotsaliuk, A. (2022). Ukrainska dekoratyvna maisternist v estetychnykh praktykakh suchasnoho dyzainu [Ukrainian Decorative Craftsmanship in the Aesthetic Practices of Contemporary Design]. *Visnyk KNUKIM. Seriya: Mystetstvoznavstvo*, 46, 228–235. <https://doi.org/10.31866/2410-1176.46.2022.258800> [in Ukrainian].
3. Diachenko, A. (2023). Estetychni skladnyky ukrainskoho natsionalnoho styliu formotvorennia ta dekoruvannia [Aesthetic Components of the Ukrainian National Style in Form-Making and Decoration]. *Ukrainska akademiia mystetstva*, 34, 85–91. <https://doi.org/10.32782/2411-3034-2023-34-11> [in Ukrainian].
4. Diachenko, A. (2024). Niveliuvannia hendernykh stereotypiv u suchasnykh tvorakh dekoratyvno-prykladnoho mystetstva y dyzainu [The Reduction of Gender Stereotypes in Contemporary Decorative and Applied Arts and Design Practices]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho universytetu kultury i mystetstv. Seriya: Mystetstvoznavstvo*, 50, 134–144. <https://doi.org/10.31866/2410-1176.50.2024.306802> [in Ukrainian].
5. Kukil, L. L. (2020). Antropomorfni obrazy maskaroniv u lvivskii arkhitekturno-dekoratyvni plastytsi XIX – pochatku XX stolittia [Anthropomorphic Images of Mascarons in Lviv Architectural and Decorative Sculpture of the 19th – early 20th Century]. *Art and Design*, 3(11), 78–88. <https://doi.org/10.30857/2617-0272.2020.3.6> [in Ukrainian].
6. Mykhailova, R. D., & Plysiuk, Yu. O. (2019). Ukrainski etnichni elementy v dyzaini suchasnoho hotelnoho interieru: vytoky ta osoblyvosti [Ukrainian Ethnic Elements in Contemporary Hotel Interior Design: Origins and Specific Features]. *Art and Design*, 4(08), 58–67. <https://doi.org/10.30857/2617-0272.2019.4.5> [in Ukrainian].
7. Modyn, V., & Konyk, Ya. (2023). Kontseptualna ideia ta formotvorchi eksperymenty keramichnoi plastyky «Kosiv mystetskyi» [Conceptual Framework and Form-Generating Experiments in the Ceramic Plastic Art of “Kosiv Art”]. *Grail of Science*, 34, 397–402. <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.08.12.2023.90> [in Ukrainian].

8. Praslova, V. O. (2025). Praktyka formuvannia artobektiv u suchasnomu misti [The Practice of Art Object Formation in the Contemporary Urban Environment]. *Arkhitekturnyi visnyk KNUBA*, 34, 91–98. <https://doi.org/10.32347/2519-8661.2025.34.91-98/> [in Ukrainian].
9. Roik, Yu., & Overchuk, O. (2022). Dekoratyvno-prykladne mystetstvo yak pidgruntia u formuvanni kompetentnosti z etnodyzainu keramiky [Decorative and Applied Arts as a Foundation for Developing Competencies in Ethno-Design of Ceramics]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 49(2), 145–151. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/49-2-24> [in Ukrainian].
10. Rublevska, N., & Piekh, R. (2025). Dekoratyvna plastyka v etnodyzaini: kompozytsiia i stylizatsiia yak instrumenty vizualnoi identyky [Decorative Plastic Arts in Ethno-Design: Composition and Stylization as Instruments of Visual Identity Construction]. *Zhurnal naukovyi ohliad*, 4(103). [https://doi.org/10.26886/2311-4517.4\(103\)](https://doi.org/10.26886/2311-4517.4(103)) [in Ukrainian].
11. Rudenchenko, A., & Prokhorova, N. (2023). The Influence of English Fine Ceramics of the XVIII Century on the Formation of Products of Zhovkva and Glinsk. *Theory and Practice of Design*, 29–30, 211–215. <https://doi.org/10.32782/2415-8151.2023.29-30.25>
12. Sidorova, O., & Sidorova, M.-Yu. (2019). Zberezhennia arkhitekturno-dekoratyvnoi plastyky fasadiv istorychnoi zabudovy kintsia XIX – pochatku XX st. m. Kyieva [Preservation of Architectural Decorative Facade Plastic of Kyiv’s Historic Buildings from the Late 19th to Early 20th Century: Theory and Practice of Design]. *Teoriia ta praktyka dyzainu*, 19, 57–65. <https://doi.org/10.18372/2415-8151.19.14372> [in Ukrainian].
13. Tobilevych, H. M. (2014). Dekoratyvna skulpturna plastyka v urbanistychnomu seredovyshchi: suchasnyi dosvid zarubizhzhia [Decorative Sculptural Plastic in the Urban Environment: Contemporary Foreign Experience]. *Teoriia mystetstva*, 8, 32–36. <https://www.visnik.org.ua/pdf/v2014-08-06-tobilevich.pdf> [in Ukrainian].
14. Tsyna, A. Yu. (2020). Dekoratyvno uzhytkove mystetstvo yak symbolichnyi svit narodnoi tvorchosti [Decorative and Applied Arts as a Symbolic Universe of Folk Artistic Creativity]. *Narodne mystetstvo Boikivshchyny: istoriia ta suchasnist: Materialy II Vseukrainskoi naukovy-praktychnoi konferentsii* (m. Drohobych, 2020). Drohobych: RVV DDPU im. Ivana Franka, 152–158. <http://dspace.pnpu.edu.ua/handle/123456789/16783> [in Ukrainian].
15. Shmahalo, R. (2023). Obrazotvorche, dekoratyvne mystetstvo i dyzain: aktualni pytannia koreliatsii terminolohii [Fine Arts, Decorative Arts and Design: Current Issues in the Correlation of Terminology]. *Visnyk Lvivskoi natsionalnoi akademii mystetstv*, 51, 155–163. <https://doi.org/10.37131/2524-0943-2023-51-15> [in Ukrainian].
16. Bardalai, R., & Underwood, J. (2022). A Tool to Explore Material-Touch-Emotions. Mengqi Jiang et al. *The Design Journal Published online: Journal of Textile Design Research and Practice*, 10(2), 141–163. <https://doi.org/10.1080/20511787.2022.2100170>
17. Bertoli, R. (2026). Alcova at Heimtextil explores the impact of AI on contemporary craft. Wallpaper. *Design & Interiors*. https://www.wallpaper.com/design-interiors/design-events/alcova-heimtextil-2026?utm_source=chatgpt.com
18. Bialkowski, Ł. (2025). Plastic arts” or “visual arts”? imaginary de-coincidence and imitation in polish art discourse after 1989. *Art Inquiry. Recherches sur les arts*, 27, 29–41. <https://doi.org/10.26485/AI/2025/27/2>
19. Harish, V. (2025). Neuroaesthetics and the Science of Visual Experience Design Solutions Engineer. Cornell University. Computer Science. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2507.11599>
20. Menon, S. (2023). Research on folk plastic arts in interior decoration design based on big data under the environment of sustainable development. *Journal of Contemporary Issues in Business and Government*, 29(1). <https://doi.org/10.47750/cibg.2023.29.01.007>
21. Mothersill, P., & Bove, V. (2017). Humans, Machines and the Design Process. Exploring the Role of Computation in the Early Phases of Creation. *The Design Journal*, 20(1). <https://doi.org/10.1080/14606925.2017.1352892>
22. Petrova, I., & Pererva, V. (2025). Transformation of traditional ornament in the context of contemporary graphic language. *Visual Culture of Ukraine*, 2, 57–63. <https://doi.org/10.62479/vcu.2025.02.009>
23. Sanz-Hernández, & A., Covaleda I. (2021). Sustainability and creativity through mail art: A case study with young artists in universities. *Journal of Cleaner Production*, 318(3), 88–102. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2021.128525>
24. Smith, A., et al. (2023). Trash to Treasure: Using text-to-image models to inform the design of physical artefacts. *Cornell University. Computer Science*. <https://doi.org/10.48550/arXiv.2302.00561>
25. Vasyliieva, K. V., & Kolosnichenko, O. V. (2024). Decorative Painting as a Means of Translating Cultural Semantic Narrative. *Art and Design*, 3, 110–120. <https://doi.org/10.30857/2617-0272.2024.3.9>
26. Wei, Y. (2024). Research on the Integration of Chinese Traditional Architectural Elements in Modern. *Applied Mathematics and Nonlinear Sciences*, 9(1), 1–14. <https://doi.org/10.2478/amns-2024-1780>
27. Zhang, Y. (2023). Research on the Application of Traditional Decorative Art in Modern Architectural Decoration Design. *Art and Performance Letters*, 4(13), 68–72. <https://doi.org/23977/artpl.2023.041311>
28. Zhang, L., & Shen, T. (2024). Integrating Sustainability into Contemporary Art and Design: An Interdisciplinary Approach. *Sustainability*, 16(15). P. 1–17. <https://doi.org/10.3390/su16156539>

Дата першого надходження статті до видання: 17.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 05.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 25.05.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

